

Părintele Arsenie Papacioc

Nu vă jucați cu mântuirea!

Trebuie să fim mereu preocupați de mântuirea noastră. Acesta este scopul principal, permanent, de neschimbat, de neuitat: *mântuirea*.

Este atât de necesară și de obligatorie participarea la Sfânta Liturghie, mai mult decât ne sunt necesare lumina și aerul. Liturghia este cea mai mare lucrare pe pământ și folosul dincolo de închipuire al întregii creații a lui Dumnezeu.

Ca să poți fi iertat de Dumnezeu, trebuie mai întâi să te mărturisești, să primești dezlegare de la duhovnic, să primești și să împlinești canonul dat de duhovnic și să nu mai faci păcatul. Deci, când mă duc la spovedit, mă duc cu gândul să nu mai fac păcatul ăsta!

Eu propovăduiesc importanța trăirii momentului. Să trăim fiecare clipă, ca și cum ar fi ultima... Să trăim momentele mari ale vieții noastre și praznicele împărătești, ca și cum nu am mai apuca altele.

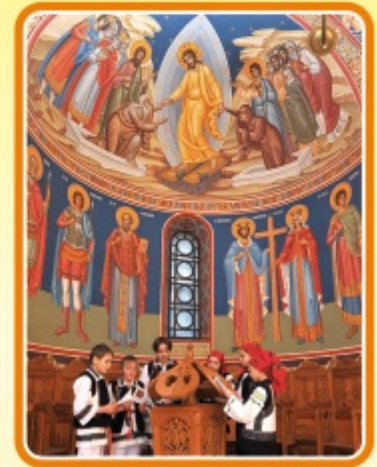
Să încerci să-i iubești pe vrăjmași. Dar cu insistență. N-ai să poți deodată. Dar ajungi în stadiul că nu-i urăști și asta înseamnă că ești pe drumul cel bun. Din momentul în care ești pe o treaptă salvatoare, totul este mai ușor, pentru că nu e vorba numai de puterea ta, ci și de harul lui Dumnezeu.

Domnul Iisus Hristos stă ascuns în poruncile Sale și, în măsura în care le împlinești, în aceeași măsură ți se dăruiește și El. Și cât de greu este să-L avem întreg, pe Dumnezeu - Stăpânul a toată făptura, în inimile noastre!

Oaspeți în Casa lui Dumnezeu

Rugăciunea, ca și o pasăre, are două aripi la fel de importante care o înalță spre cer. Prima aripă este rugăciunea particulară făcută acasă de fiecare persoană în parte, iar cea de-a doua este rugăciunea comună făcută împreună cu preotul și cu ceilalți credincioși în biserică.

Referindu-ne la rugăciunea făcută în biserică, la sfintele slujbe, trebuie să înțelegem că valoarea ei este foarte mare. Precum căldura și lumina degajate de un foc din mai multe lemne sunt mai mari decât cele degajate de un foc dintr-un singur lemn, așa și rugăciunea făcută în comuniune are mai multă putere. Fiind făcută împreună cu alți credincioși și pentru toți oamenii, această rugăciune are la bază iubirea și solidaritatea umană, cele care deschid cu adevărat calea spre Dumnezeu, Cel ce este Iubire. De aceea și Mântuitorul a promis că „unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor” (Matei 18,20).

Folosul participării la slujbele Bisericii este mare pentru că la efortul personal se adaugă harul preoției prin care Duhul Sfânt lucrează în Biserică și sfințește viețile noastre.

Nu în ultimul rând, rugăciunea în comun este importantă pentru că se face în biserică, iar biserica este „Casa lui Dumnezeu” (Matei 21,13). Noi vrem ca Dumnezeu să vină în casele noastre, în inimile noastre, dar iată că și El ne invită și ne așteaptă ca pe niște oaspeți dragi să mergem în casa Sa. „Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi”, spune Mântuitorul (Matei 11,28). El ne așteaptă duminică de duminică și sărbătoare de sărbătoare să mergem în casa Sa, căci ne-a pregătit mângâiere și hrană veșnică – Sfânta Împărtășanie și Cuvântul Său cel dătător de viață – și ni le oferă cu dragoste neasemuită.

Să nu amânăm și să nu-L lăsăm pe Hristos să ne aștepte în zadar !